

K·MEO

MADLAULA PARLA DE LA INESTABILITAT MORAL

Aurora Madaula convidada a dimitir de JUNTS

La confiança a vegades fa fàstic. Jo confiava en el meu partit, els meus amics i companys. En les reunions de grup i les trobades personals semblaven estar d'acord. Defensàvem les mateixes teories, els mateixos punts de vista. La rivalitat amb Esquerra Republicana ens feia més forts, més units. Fins que...

Un dia, imaginant que seguia els passos expressats pels meus companys de partit, vaig donar suport a una llei sobre l'avortament a Andorra. En el meu partit qui més qui menys ha avortat alguna vegada, sinó un fetus sí una idea i per lògica havíem d'estar d'acord amb la meua protesta, però resulta que no.

Ves a saber quina és la raó. Alguna en tindran a la fi. El que ja no resulta tan natural és que Junts decideixi la seva

abstenció sense dir-m'ho.

Aprofitant una intervenció al Parlament i aprofitant que estic fins el monyo de les miradetes d'alguns companys ideològics, mostro la meua queixa. Per què no hem consulten? Per què tiren pel dret i em desautoritzen sense parlar amb mi? I recordo frases d'aparent complicitat dels companys que em diuen que potser hauria de somriure més i treballar menys, i em comença a rondar la mosca collonera anomenada masclisme. Quantes vegades he viscut la mateixa experiència, d'aparent solidaritat però en el fons de menys teniment entre els meus col·legues?

Un grup modern, que aposta per polítiques modernes, que vol posar-se a

l'alçada de la societat que li dona suport, de sobte, per alguna raó obscura, renega de tot el que diu defensar. I no només això. Quan una companya de grup lamenta aquesta actitud és criticada i invitada a abandonar el partit?

Puc entendre l'actitud dels mascles de JUNTS, però rebutjo la de les femelles. Tan reivindicatives, tan feministes fins que una dona com elles i del seu grup condemna el masclisme dins el partit. Ens caldria ser més honestos a tots plegats. Que trist empassar-se la ideologia per sobreviure en un càrrec.

Aurora Madaula, per servir-los.

GARSA PROSTÀTICA

EL PRESIDENT ENS HA CRESCUT

Visita del President Aragonés a Korea

Entre el pacte amb el PSOE que Aragonés atribueix a la seva exclusiva habilitat política i el viatge a Korea on no només no l'han apedregat sinó que se li inclinaven al saludar-lo, el President Aragonés ha crescut un pam d'alçada. Que millor seria créixer com a estadista? D'acord però l'alçada física també és important.

Si Aragonés té algun atractiu, és la seva cara de nen d'escolapis, endreçat, estudiós i amb una espuñeta de tímidesa quan es troba amb la gent gran. A Korea no hi ha gent gran i això ha fet que en els rostres se li dibuixés un esbós de felicitat que se li va anar eixamplant a mesura que signava acords comercials o simplement promeses i repartia targetes de visita. Aragonés no és home fet a l'èxit polític. Cada tres notícies, dues són bufetades i la magnanimitat amb que l'han rebut al país asiàtic l'ha deixa estabornit... per bé. Alguns assessors comenten que el nostre President va quedar tan impressionat per la grandesa coreana que voldria acabar els

seus dies presidint aquell país. L'únic que li fa por és tenir la Korea del Nord tan a prop.

La política exterior dels Països Catalans (o si som constitucionals, de Catalunya), és molt important. Costa mantenir relacions comercials amb una terra de la qual n'ignores l'existència però la política d'Aragonés en aquest sentit ha resultat molt positiva. Tenim cases a molts països. No és que siguin com una ambaixada, ni com una casa de colònies però tenen el seu despatxet, uns pòsters anunciant els Pirineus i la Costa, una senyera, una finestra assolellada i una secretaria dues hores al dia de dimarts a dimecres. L'afluència d'oriünds sembla que és massiva i a vegades cal demanar torn per poder entrar a les instal·lacions.

La competència de relacions exteriors amb Espanya és cada vegada més aferrissada. Sense anar més lluny, fa uns dies van invitar a la secretaria d'una delegació catalana a una reunió a l'escola del seu fill. Gràcies a la seva presència, l'escola ha penjat a la seva web una foto dels xiquets i una segona de l'esbart vigatà. Estem al món.